

РЕШЕНИЕ

№ 7429

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9415** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. В. М. от [населено място], чрез адв. П. З., срещу решение № 3697 от 01.08.2023 г. по НАХД № 3978/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 94-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 6381121, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 200 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на лицето. Касаторът твърди, че в процесният ЕФ липсва описание на извършеното нарушение, както и че е издаден в нарушение на формата по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Твърди се, че в ЕФ не е посочено при какви фактически обстоятелства е прието, че е налице повторност, с оглед приложената санкционна норма на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, която е бланкетна, както и че липсват данни относно кога посоченият ЕФ е бил издаден и съответно влязъл в сила. Поддържа, че административнонаказващият орган като не е

извършил привръзката на нормата на чл. 182, ал. 4 ЗДвП със съответната хипотеза на чл. 182, ал. 1, т. 1-5, ал. 2 ал. 3, т. 1-5 ЗДвП дадената в ЕФ правна квалификация е непълна и на практика липсва такава. Оспорва извода на съда, че непълното посочване на санкционната разпоредба в ЕФ не ограничава правото на защита на касатора и не възпрепятства възможността да се извърши преценка за индивидуализация на наказанието. Предвид изложеното моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго такова, с което да отмени електронния фиш.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. С., оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 19.09.2022г., в 12:21 часа, система за видеоконтрол „АТСС ARH CAM S1“, заснела лек автомобил марка „Ф.“ модел „Туарег Ехибрид“, с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се в [населено място], по [улица]към бул. Арсеналски, със скорост от 91 км/ч., при максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч.

Въз основа проверка собствеността на автомобила СДВР издала Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 6381121, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 5 ЗДвП на П. В. М., била наложена глоба в размер на 1200 лева, при повторност на нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/5370595.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел от правна страна, че при съставянето на процесния ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения и същият съответства на формата по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Този извод съдът извел от събраните по делото доказателства, от които се установява извършеното нарушение на скоростта, доколкото изготвените с технически средства снимки и видеозаписи представляват годно доказателствена средство в административнонаказателния процес, доказващи по несъмнен начин съответното МПС, неговото местоположение и скорост на движение. Приел е наложената глоба за правилно индивидуализирана в размер на 1200 лева, с оглед установеното превишение на скоростта с 41 км/ ч. и при липса на основание за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с

чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният ЕФ е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Касае се за специална разпоредба, поради което не намират приложение общите правила на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. По силата на параграф 6, т. 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Противно на твърденията на касатора в електронния фиш са отразени, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Също така в ЕФ се съдържа изрично отбелязване, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на. Това обстоятелство, обсъдено съвкупно с другите реквизити на фиша, правилно възприети от районния съд като съответни на формата по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, удовлетворява, според касационния състав, изискванията за описание на нарушението по начин, предоставящ възможност на лицето да разбере състава на вмененото му административно нарушение. По делото са приети като доказателства писмо от ОДМВР – П. за датата на връчване на ЕФ К/5370595 на 04.11.2022 г. и справка от АИС АНД, от която е видно, че касаторът е платил наложената с ЕФ глоба на 05.11.2023 г. Правилно и обосновано при тези данни районният съд е приел за осъществен и доказан състава на вмененото нарушение по чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, според който когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. Непосочването във връчения на касатора ЕФ на конкретната хипотеза по чл. 182, ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 ЗДвП не съставлява нарушение на установената форма по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, нито съществено ограничава правото на защита на засегнатото лице, доколкото представеният с административната преписка ЕФ съдържа конкретно посочване на хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП и касаторът би могъл да организира защита си в пълен обем. Още повече, че касаторът като адресат на ЕФ К/5370595 е бил запознат с вида на извършеното от него преходно нарушение, което е достатъчно за установяване на съставомерност на преходно извършено нарушение от същия вид по смисъла на т. 33, параграф 6 от ДР на ЗДвП.

Обосновано районният съд е приел, че доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод за доказаност на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а именно, че на 19.09.2022 г., в 12:21 часа, касаторът П. М., като водач на собствен автомобил марка „Ф.“, модел „Туарег Ехибрид“, с рег. [рег.номер на МПС] , се е движел по [улица]към бул. Арсеналски, със скорост от 91 км/ч, при

максимално разрешена за движение в населено място – 50 км/ч., тоест с превишена скорост – 41 км/ч.

Съдържащата се в административно-наказателната преписка снимка на разположено АТСС на земята е ясно указание, че процесното средство е мобилно по смисъла на параграф 6, т. 65, б. “б” от ДР на ЗДвП като временно разположено на участък от пътя. Приложеният по делото протокол за използването на АТСС рег. № 4332р-55544 от 20.09.2022 г. напълно отговаря на нормативните изисквания по чл. 10, ал. 1 от наредбата, както правилно е приел районният съд. Протоколът съдържа данни за номера на използваното АТСС, дата и място на контрол, общото ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, липсата на поставен пътен знак за ограничение на скоростта, началото и края на работа на АТСС (от 11:30 часа до 14:00 часа), в който диапазон е установено процесното нарушение (12:21 часа). При наличие на предходно нарушение от същия вид, санкционирано с ЕФ К/5370595, правилно и законосъобразно за процесното нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е наложена глоба в хипотезата на повторност по смисъла на чл. 182, ал. 4 ЗДвП.

Предвид изложено настоящият състав намира, че не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната на обжалваното решение, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лева.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3697 от 01.08.2023 г. по НАХД № 3978/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав.

ОСЪЖДА П. В. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80(осемдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

